

ідеологічним контекстом. Отже, проблема структури наукового знання вимагає з'ясування, яке знання вважається емпіричним, а яке теоретичним, яке є науковим фактом, а яке – науковою гіпотезою, законом науки, а яка – науковою теорією того, чи повинна наукова гіпотеза базуватися на фактах або це має бути логічним наслідком теорії тощо. Певне вирішення кожної з цих проблем впливає на вирішення інших і іноді може навіть призвести до блокування інших проблем, як показує відома «дилема теоретика» К.Г. Хемпеля.

Як показала дослідницька практика, засоби сучасної логіки дозволяють чітко сформулювати ці та інші подібні проблеми, і це незамінний інструмент для їх аналізу. Єдиним їх недоліком є те, що це може бути недостатнім засобом для вирішення всіх методологічних проблем.

Література

1. Кохановский В.П. Философия и методология науки. Ростов-на-Дону: Вега, 1999. 326 с.
2. Купцов В. Философия и методология науки. Москва: Инфра-М, 1996. 286 с.
3. Лешкевич Т.Г. Философия науки: традиции и новации. Москва, 2001. 426 с.
4. Попович М.В. Рациональність і виміри людського буття. Київ: Просвіта, 1997. 377 с.
5. Степин В.С., Кузнецова Л.Ф. Научная картина мира в культуре техногенной цивилизации. Москва, 1994. 522 с.
6. Штанько В.І. Філософія і методологія науки. Харків, 2002. 674 с.
7. Штанько В.І. Філософія: навч. посіб. Харків, 2002. 596 с.

УДК 341.824:338.47 (043.2)

Варава І.П., старший викладач,
Лагоднюк І.О., здобувач вищої освіти, другий (магістерський) рівень,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У СФЕРІ ПРАВА

Науковий потенціал правової системи України є важливим ресурсом, створенню якого слугують дослідження наукових колективів чи окремих вчених за актуальними напрямками права.

Основою будь-якого наукового дослідження є інформація – сукупність відомостей (повідомлень, даних), яка визначає міру наших знань про ті чи інші явища, події та їх взаємозв'язки. Таке визначення використовується у широкому розумінні слова. У вузькому розумінні

інформація – це відомості, які є об'єктом обробки, передачі і зберігання [2].

Інформаційне забезпечення (далі – ІЗ) є обов'язковою умовою продуктивного проведення і одночасно невід'ємним складовим елементом кожного наукового дослідження. Тому цілком закономірно, що більшість вчених близько третини свого робочого часу витрачають на збирання і опрацювання наукової інформації, адже ІЗ інформує науковців про об'єкти дослідження, їх стан, тобто є своєрідним засобом обміну інформацією.

Інформаційне забезпечення складається з бази даних та системи управління нею, організації вхідної і вихідної інформації, а також процедури документації. Така сукупність ґрунтується на програмному і технічному забезпеченні й у порівнянні з ними є забезпеченням більш високого рівня. Отож, інформаційне забезпечення можна визначити як комплекс, що складається з інформації та манер її пошуку, обробки, збереження й систематизації з метою узагальнення та використання в процесі наукового дослідження.

Сучасний стан розвитку держави характеризується стрімким розвитком інформаційних технологій, які використовуються в усіх сферах життєдіяльності суспільства, а також у процесі управління. Разом з цим посилюється небезпека несанкціонованого втручання в роботу інформаційних систем, що призводить до витоку, втрати, підробки, блокування інформації, порушення встановленого порядку її маршрутизації [1].

ІЗ вимагає ефективної системи реалізації, що полягає у впровадженні та використанні новітніх технологій, які мають ключове значення для підвищення рівня науки та юридичної практики. Якісне проведення та результативність втілення правових досліджень у життя неможливо без оперативного та повного доступу до кращих світових інформаційних ресурсів. Наукові технології щодня сягають вищого і вищого рівня розвитку, тому наукові дослідження вдосконалюються відповідно до існуючих можливостей.

Сучасні системи розвитку суспільства значно підіймають місце інформаційної складової в питанні підвищення якості наукового дослідження. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року закріплює, що вдосконалення наукової та інноваційної діяльності базується на ряді думок та позицій, направлених на створення відкритої інформаційно-аналітичної бази нововведень у всіх структурних елементах освіти, а також на спробі розбудови інформаційно-орієнтованих суспільств [3].

Проаналізувавши теоретичний матеріал, можна дійти висновку, що на даному етапі розвитку людства у діяльності сучасного науковця-юриста інформаційні технології відіграють провідну роль. А вміння працювати з

базами даних, системами для обробки інформації із застосуванням локальних або глобальних мереж у професійній юридичній діяльності неодмінно є необхідними.

Вивчення особливостей інформаційного забезпечення наукових досліджень у сфері права вимагає висококваліфікованих фахівців у галузі застосування сучасних технологій і систем, адже використання новітніх способів і засобів ІЗ пришвидшує роботу над дослідженням, підвищує критерій точності результатів та як наслідок впроваджує раціональне використання досліджуваного у практичній діяльності людей.

Організація наукового дослідження потребує знань усіх технічних та інформаційних особливостей об'єктів, що розглядаються, володіння сучасними технологіями, довідниками правових систем, юридичними експертними системами, сучасними програмними та технічними засобами захисту інформації, електронним цифровим підписом, інформаційними технологіями сучасних комп'ютерних мереж та глобальної мережі Інтернет.

Література

1. Інформаційне забезпечення юридичної діяльності: підруч. / кол. авт.; за заг. ред. д.т.н., проф. В.Б. Вишні. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 228 с.

2. Марцин В.С., Міценко Н.Г., Даниленко О.А. та ін. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Львів: Ромус-Поліграф, 2002. 128 с.

3. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. URL: <https://cutt.ly/pkuYgZg>

УДК 340.12(043.2)

Варава І.П., старший викладач,
Маламуж В.І., здобувач вищої освіти, другий (магістерський) рівень,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВО НА ДОСТУП ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ: ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНИХ УМОВ РЕАЛІЗАЦІЇ

Одним із важливих конституційних прав будь-якої особи є право на отримання публічної інформації. Це право гарантується рядом міжнародно-правових актів, до яких слід віднести Конвенцію про захист прав і основоположних свобод людини, Міжнародний пакт про громадянські й політичні права.

До нормативно-правових актів, що покликані регулювати порядок здійснення та реалізації права кожного громадянина України на публічну інформацію, належать Конституція України, Закон України «Про доступ до публічної інформації» та Закон України «Про інформацію».